

РЕШЕНИЕ

№ 1374

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 01.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7705** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. чл. 145 – 178, вр. чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Предмет на разглеждане са предявени от В. В. В., срещу Столична дирекция на вътрешните работи – МВР два, обективно съединени искиове, за обезщетяване, съответно на: неимуществени вреди, в размер на 2 000 лева, заедно със законните лихви, считано от 05.01.2020 г.; имуществени вреди – 500 лева, от отменена ЗАПОВЕД за задържане на лице, рег. № 225зз-21/05.01.2020 г., с Решение № 75365/23.04.2020 г. на Софийски районен съд, НО, 110^{-ти} състав, по НАХД № 551/2020 г.

В съдебното производство ищецът е представляван от упълномощения адвокат, който: поддържа исковата молба; ангажира показания на свидетеля Х. Х. С., за доказване претенцията за неимуществени вреди; претендира възстановяване на направените разноски за настоящото производство, съобразно приложен списък.

Ответникът не е представляван. Упълномощени юрисконсулт е представил писмен отговор, с който: оспорва изцяло исковата молба, като неоснователна и недоказана; не ангажира доказателства за установяване на оспорването; желае юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на адвокатското.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на исковите, като счита, че за определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди следва да бъдат съобразени нормите на чл. 5 ЗОДОВ.

Съдът изиска от СРС и съответно присъедини към доказателствата по настоящото дело НОХД № 130/2020 г.; НОХД № 551/2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, като съобрази доводите на страните и доказателствата, приема следното.

От фактическа страна.

С влязло в законна сила на 15.07.2020 г. Решение № 75365/23.04.2020 г. на Софийски районен съд, НО, 110^{-ти} състав, по НАХД № 551/2020 г. е отменена Заповед за задържане на лице, рег. № 225зз-21/05.01.2020 г., издадена от полицейски орган при специализирано подразделение на СДВР, за охрана на обществения ред. По силата на тази заповед, видно и от мотивите на съдебното решение ищецът В. В. В. е бил задържан на 05.01.2020 г. в 12.30 часа от полицейски орган, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от Закона за министерството на вътрешните работи, като бил освободен на 06.01.2020 г., в 12.30 часа. За да отмени административния акт Съдът е приел, че същият не съдържа мотиви, относно причината за задържането. Задържането е във връзка със съставен на 06.01.2020 г. Акт за констатиране на дребно хулиганство, по чл. 2 УБДХ. Причината е, че на 05.01.2020 г., около 12.30 часа В. и Х. С., в [населено място], на площад „С.“ поставили на фигурите (скулптурните композиции) на П. и П. С. противогаз и защитна маска, след което направили няколко фото – снимки. Обяснили действията си с желание да протестират за замърсения въздух в столицата. Актът за дребно хулиганство, съставен на ищеца В. е отменен с Решение от 06.01.2020 г. на СРС, по НАХД № 130/2020 г.

С отмяната на Заповед за задържане на лице, рег. № 225зз-21/05.01.2020 г., за ищеца В. В. В. е възникнало правно основание да претендира от СДВР обезщетение за причинените му неимуществени вреди. В исковата молба претендираните неимуществени вреди са обосновани с причинени: чувство на безсилие и унижение; разочарование от функционирането на полицейските органи; задържането му го пречатвало да отиде на работа, на 06.01.2020 г. и по тази причина станало достояние на неговите колеги; накърнено било доброто му име. Тези негативни ефекти, които твърди да е понесъл, ищецът е оценил на сумата от 2 000 (две хиляди) лева, като претендира и законните лихви от датата на настъпване на увреждането – 05.01.2020 г. (датата на издаване заповедта за задържане, рег. № 225зз-21/05.01.2020 г.), до окончателното изплащане на сумата. Претендира и 500 лева, представляващи заплатено за адвокатска защита по НАХД № 130/2020 г. адвокатско възнаграждение.

От правна страна.

Настоящият решаващ състав на Административен съд София – град намира така предявените, обективно съединени икове, както следва: този за неимуществени вреди – за частично основателен и частично доказан; за имуществени вреди – доказан и частично основателен.

Исковете, с претенция за обезщетяване на вреди, причинени на граждани от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203, ал. 1, ал. 2), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Член 1 от ЗОДОВ постановява, че Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне правото на иск за обезщетение по този ред, съответно, за да бъде доказана

основателността на такъв иск е задължително да бъде установено по несъмнен начин наличието на следните предпоставки, които да са в съотношение на кумулативност, а именно: административен акт, отменен по надлежния ред като незаконосъобразен (в случая - Заповед за задържане на лице, рег. № 225зз-21/05.01.2020 г.); причинена вреда; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда.

Относно иска за имуществени вреди (500 лева) за защита от адвокат, в производството пред СРС, по НАХД № 130/2020 г.

Видно е от съдържанието на НАХД № 130/2020 г., с предмет - актът по УБДХ, че адвокат И. Д. е бил упълномощен от В. В. В. устно, в съдебното заседание. По това дело не е наличен представеният с исковата молба по настоящото дело Договор за правна защита и съдействие, от 06.01.2020 г. (л. 13), в който е отразено, че В. е заплатил на адвоката в брой 500 лева, за защита пред СРС, „в производство по УБДХ“. Съдът не намира основания да дискредитира доказателствената стойност на договора, който служи като разписка за платена/получена сума. Счита обаче, че сумата от 500 лева се явява прекомерна, предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото, свързано с оспорване на акт по УБДХ, както и с оглед разпоредбата на чл. 18, ал. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Предвид на това Съдът приема да намали размера на адвокатското възнаграждение, на 300 лева.

Относно иска за неимуществени вреди – 2 000 лева, причинени от незаконосъобразно задържане в арест на СДВР за срок от 24 часа, въз основа на отменена от Съда Заповед за задържане на лице, рег. № 225зз-21/05.01.2020 г.

По делото няма данни за обременено „съдебно минало“ на ищеца и/или за извършени други деяния, съставляващи престъпление или административно нарушение. От друга страна, според състава на СРС по НАХД № 130/2020 г., деянието му на 05.01.2020 г., за което му е съставен акт по УБДХ, не съставлява хулиганство, а „изразяване на съпричастност и концентриране върху злободневен проблем, който засяга гражданите на столицата“. Свидетелят на ищеца (св. С.) сочи, че В., в ареста е бил „видимо притеснен, треперел и се оглеждал като уплашен човек“. Съдът приема за несъмнено, че самото задържане на ищеца В. В. от полицейски служител (лишаване от право на свободно придвижване) и престоят му в помещение за предварително задържане (арест), са създали у него негативни усещания (притеснение, обида, унижение, битов дискомфорт). Такива неблагоприятни емоции би изпитал всеки, неосъждан човек, който е обект на подобни полицейски действия. Ищецът не установи и не доказа, посредством други гласни и/или писмени доказателства (медицински документи, документи, доказващи настъпване на неблагоприятни за него последици, касаещи трудовата му дейност) настъпване на други, по-широки по обхват и последици емоционални увреждания. Обезщетение за неимуществени вреди се дължи за конкретно претърпени физически болки и психически страдания, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните действия на административен орган, обективирани (както е в случая) в индивидуален административен акт. В процесния случай, за да определи справедлив размер на обезщетението (чл. 52 ЗЗД) Съдът съобрази гласните доказателства, както и другите, релевантни факти и обстоятелства, приемайки, че претенцията за репарирание на понесени от ищеца В. В. неимуществени вреди се явява частично основателна и доказана, до размер от 1 000 лв. (хиляда лева). В останалата част, до предявения размер от 2 000 лева исковата

молба подлежи на отхвърляне, като недоказана. Предвид т. 4 от ТР № 3/22.04.2005 г. на ВКС, ответникът - Столичната дирекция на вътрешните работи дължи да заплати сумата от 1 000 лева, заедно със законната лихва, считано от датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменена Заповед за задържане на лице, рег. № 225зз-21/05.01.2020 г., т.е. –от 15.07.2020 г., а не както се претендира с исковата молба – от 05.01.2020 г. –датата на издаване на заповедта.

Изходът на съдебния спор е основание (чл. 10, ал. 3, изр. второ ЗОДОВ) ответникът да бъде осъден да възстанови на ищеца, съразмерно на уважената част от иска заплатеното от него възнаграждение за адвокат. При наличие на изрично заявено от ответника възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК и с оглед чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, Съдът, съобразно действителната фактическа и правна сложност на настоящото дело приема да намали размера на адвокатското възнаграждение, от 750 лева, на 500 лева. Така, съразмерно на уважената част от исковата молба (1 000 лв.+500 лева) ответникът следва да възстанови на ищеца разносните за водене на делото (10 лева държавна такса) и възнаграждение на адвоката – 306 лева, или общо – 316 лева. Основателно е и искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя (чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ) съразмерно на отхвърлената част от иска, в размер на 60 лв. (шестдесет лева).

Водим от горните съображения и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК, чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи - МВР да заплати на В. В. В. – ЕГН: [ЕГН] обезщетение за: неимуществени вреди, в размер на 1 000 лв. (хиляда лева), причинени му от незаконосъобразна Заповед за задържане на лице, рег. № 225зз-21/05.01.2020 г., издадена от полицейски орган при специализирано подразделение на СДВР, за охрана на обществения ред; имуществени вреди, в размер на 500 лв. (петстотин лева), представляващо заплатено адвокатско възнаграждение за защита по НАХД № 130/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 100 състав, заедно със законната лихва върху двете обезщетения, считано от 15.07.2020 г., до окончателното изплащане.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от В. В. В., срещу СДВР иск за неимуществени вреди, в размер на 2 000 лева, за размера над 1 000 лв. (хиляда лева).

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да възстанови на В. В. В. – ЕГН: [ЕГН] разносните за водене на делото и заплатеното от него възнаграждение за адвокат, в размер на общо 316 лв. (триста и шестнадесет лева), съразмерно на уважената част от иска.

ОСЪЖДА В. В. В. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от иска, в размер на 60 лв. (шестдесет лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ:

